

РЕШЕНИЕ

№ 1701

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11475** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Г. С., от [населено място], чрез адв. П. Г. – САК, срещу решение № 20229028/19.10.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 137-ти състав, постановено по НАХД № 5433/2019 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0000158 от 21.02.2019 г., издадено от нацчалник на ОО „АА“ при ИА „АА“ - [населено място], с което на касатора, на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП), е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за такс. превоз на пътници, на МТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в противоречие на материалноправните разпоредби и неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че нарушението не е извършено.

Ответникът по касационната жалба – Областен отдел „АА“ – С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Установените от СРС факти се възприемат от касационната инстанция. Констатирано е, че на 27.12.2018 г., около 19:50 часа, в [населено място], касаторът, като водач на такс. автомобил, с открита табела „такси“, не носи удостоверение „водач на лек таксиметров автомобил“.

За извършеното нарушение е съставен акт за установяване на нарушението (АУАН), въз основа на който е издадено и наказателното постановление (НП). Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 45, т. 2, предл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за такс. превоз на пътници, на МТ.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени при спазване на предвидената процедура и съдържат задължителните реквизити по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Правната квалификация е прецизирана и съответства с текстовото описание на състава на констатираното административно нарушение.

Неоснователни са направените от касатора възражения. Съдът се е позовал обосновано и аргументирано на основание на събраните по делото писмени и гласни доказателства и е установил точно описаната в решението и съответстваща на изложеното в АУАН и в НП фактическа обстановка. Съставът на нарушение е осъществен, понеже водачът не е носил към момента на проверката и при осъществяване на дейността такс. превоз удостоверение „водач на лек таксиметров автомобил“. Същият правилно е квалифицирано по чл. 45, т. 2, предл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за такс. превоз на пътници, на МТ.

За изложеното възражение, за наличие на невалидно удостоверение за водач към момента на проверката, то същото е неоснователно, понеже представеният документ следва да е валиден такъв. Окончателното обвинение за извършено нарушение по ЗАНН се повдига с НП, каквато е и трайната кас. практика по този вид дела, поради което и възражението за допуснато същ. проц. нарушение в хода на адм.нак. производство е неоснователно.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20229028/19.10.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 137-ти състав, постановено по НАХД № 5433/2019 г. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.